

Interview: Birthe Rønn Hornbech (Tro og politik: Som et hjerteslag)

Aktuelt 2 december 2000, 1 . sektion side 20

Birthe Rønn Hornbech er kristen, og hun er politiker, og hun mener, at de to ting bør holdes adskilt. Spørgsmålet er, om det er muligt, for hun tror samtidig på, at samfundet skal indrettes efter, at vi er Guds syndige skabninger frem for i den gudløse ånd, hun ser omkring sig.

Af Sørine Gotfredsen

Vi er nået til den første søndag i advent, og julen nærmer sig igen.

5 Også på Christiansborg i København, hvor Birthe Rønn Hornbech sender sin sekretær afsted efter julestjerner og lysestager til kontoret på tredje sal, og uden for går man forbi Kong Frederik VII på hesten og overvejer, om politikerne i en måned fyldt med poesi og forventning mon tænker på sig selv som andet end landets rationelle budbringere.

10 Julen er mystisk og i sit hele væsen baseret på noget så ubegribeligt som Jesu fødsel, og uanset hvad man tror på, drages af eller adlyder, er julen en tid for omtanke, tvivl og spørgsmål.

I december måned bliver man underlagt følelsen af at være nået frem til en endestation eller en begyndelse, og den fornemmelse skaber en fordring om ord.

15 Politikere er vant til ord, og de bør tildales i december, hvor de ligesom alle andre er del af en række dage, der på u håndgribelig vis tiltaler os.

Dagene taler om det ulogiske og det guddommelige og om det, der skaber den absolutte lighed mellem alle.

20

ET ELEMENT AF DET ONDE

Venstres retspolitiske ordfører Birthe Rønn Hornbech er en rationel kvinde med en overordentlig skarp tankegang, der hviler på overbevisningen om, at mennesket er skabt af Gud.

25 'Skaberen er ikke én selv - det er én, som man er undergivet, og det at man tror på, at man er skabningen, er for mig at være kristen. Vi er skabt, hvad enten vi tror på det eller ej, men hvis man tror på det, giver det frihed.' Friheden består i, at man her i livet ved, at du har én, der holder af dig, og som tilgiver dig dine synder, uanset hvad du gør.' Birthe Rønn

30 Hornbech, der er præstedatter og også selv af og til prædiker i landets forsamlingshuse, er på visse punkter en tro discipel af Luther, der havde som én af sine kongstanker, at kristendom og politik ikke må blandes sammen.

35 'Jeg skelner mellem kristenlivet og jordelivet - som jeg jo så alligevel ikke
helt kan adskille, og derfor kan jeg heller ikke sige, at jeg har to
halvdele."Men det vigtigste for mig som politiker er at tage udgangspunkt i
virkeligheden og lade være med at bilde mig selv og andre ind, at
40 mennesket er godt. Man bliver nødt til at tage udgangspunkt i, at
mennesket har et element af det onde i sig."Den dybe forskel mellem
liberale og socialister er, at socialister insisterer på, at mennesket er godt,
mens vi andre siger, at mennesket er andet end det, og at lovene skal laves
derefter."Når man læser H.C. Andersen eller Jesu lignelser, så må man
45 sige, at de har det tilfælles, at de påpeger de evige menneskelige dårskeber
som pral, forfængelighed, fromhed og hykleri.'Hvordan bekæmper du det
onde element i dig selv? Birthe Rønn Hornbech skifter ikke stilling i stolen,
og blikket forandrer sig lige så lidt.
'Det kan jeg ikke svare på, for i øjeblikket kan jeg slet ikke genkende nogen
50 kamp. Det kan jeg ikke.'

EN GUDS BEFALING

Hvor der ikke er nogen kamp, kan der vel heller ikke være nogen særlig
tvivl om, hvorvidt man gør det rigtige. Så er man måske ligefrem ladt i fred
55 af den samvittighed, der i årevis pinte og plagede Luther, og som mange
hele tiden må gribe ud efter for at forvise sig om, at de stadig har kontakt
til den.
'Jeg går ikke og separerer min tilværelse og siger, er det her kristent, er det
her etisk, er det her min samvittighed, for det er jeg aldrig i tvivl om, men
60 på det intellektuelle plan må jeg af og til spørge mig selv - er det her
liberalt?"Det er mere en forstandsøvelse end de andre ting.

Kristendom og etik er som hjerteslaget, og kristendom og politik er i
virkeligheden modsætninger."Jeg får kvalme, når nogen står på
65 Folketingets talerstol og taler om næstekærlighed, for næstekærlighed er
en Guds befaling, der vedrører det enkelte menneske. Hvis man på
folketingets talerstol bryster sig af næstekærlighed, når man i virkeligheden
bare vil udskrive skatter, så er man ukristelig og en stor hykler."Men nogle
70 politikere tror, at deres politiske gerninger får et eller andet guddommeligt
skær, hvis de kalder dem næstekærlighed, men det handler jo kun om at
profilere sig selv.'